

UZASADNIENIE

do punktu 1. wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 18 stycznia 2023 roku

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 12 października 2021 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w sprawie z powództwa A. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Wierzytelności w W. przeciwko A. D. o zapłatę:

- 1) oddalił powództwo;
- 2) zasądził od A. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Wierzytelności w W. na rzecz A. D. kwotę 1.217 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Apelacje od powyższego wyroku wywiódł powód, zaskarżając go w całości, zarzucając naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na treść rozstrzygnięcia, tj.:

1. art. 505 (37) k.p.c. w zw. z art. 505(32) k.p.c. w zw. z 89 § 1 k.p.c. w zw. z 68 § 1 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym w chwili wniesienia pozwu, poprzez ich niezastosowanie i oddalenie powództwa wytoczonego przez A. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Wierzytelności z siedzibą w W. przeciwko A. D., podczas gdy z uwagi na fakt, że nie zostały uzupełnione braki formalne pozwu w przedmiocie wykazania umocowania pełnomocnika wnoszącego pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym w imieniu powoda, przedmiotowe postępowanie powinno być umorzone;

2. art. 316 § 1 k.p.c. w zw. z art. 355 k.p.c. w zw. z art. art. 505(32) § 1 k.p.c. oraz w zw. z art. 505(37)§ 1 k.p.c. poprzez ich niewłaściwe zastosowanie przejawiające się w merytorycznym rozpoznaniu sprawy i wydaniu wyroku w dniu 12 października 2021 r. w sytuacji, gdy Sąd nie rozpoznał istoty sprawy wskutek nieusunięcia braków formalnych pozwu poprzez przedłożenie pełnomocnictwa wykazującego umocowanie do działania pełnomocnika powoda w chwili wnoszenia pozwu, co powodowało niedopuszczalność merytorycznego rozpoznania sprawy do czasu uzupełnienia braków w trybie art. 505(37) § 1 k.p.c.

W świetle powyższego apelujący wniósł o:

1. uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi z dnia 12 października 2021 r., sygn. akt I C 138/21 i umorzenie postępowania na podstawie art. 505(37) k.p.c. oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania wraz z kosztami zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty zgodnie z art. 98 § 1(1) k.p.c. za postępowanie apelacyjne.

W odpowiedzi na apelację pozwany wniósł o jej oddalenie jako bezzasadnej oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu za postępowanie przed sądem II instancji, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jako bezzasadna podlegała oddaleniu.

Tytułem wstępu podkreślić należy, że Sąd Rejonowy nie dokonał w sprawie jakichkolwiek ustaleń faktycznych, gdyż – jak stwierdził w uzasadnieniu – materiał dowodowy przedstawiony w sprawie nie pozwolił na ich poczynienie. Sąd Okręgowy podziela powyższe stanowisko. Jednocześnie zważywszy na treść zarzutów apelacji powoda, nie zachodziła potrzeba ponownego przedstawienia rozważań prawnych Sądu pierwszej instancji, a także ustaleń Sądu w zakresie czynności stron podejmowanych w sprawie jako stanowiących odnotowanie ich zaistnienia.

Ponadto zauważyć trzeba, że przedmiotowa sprawa podlegała rozpoznaniu w trybie uproszczonym.

Wobec faktu, że ani w apelacji ani w odpowiedzi na apelację strony nie złożyły wniosku o przeprowadzenie rozprawy, Sąd Okręgowy uznając, że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne, rozpoznał apelację na posiedzeniu niejawnym (art. 374 k.p.c.).

Idąc dalej wskazać trzeba, że w myśl art. 505¹³ § 2 k.p.c., jeżeli sąd drugiej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego, to uzasadnienie wyroku powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

Wreszcie zaznaczyć trzeba, że apelacja w postępowaniu uproszczonym ma charakter ograniczony, a celem postępowania apelacyjnego nie jest tu ponowne rozpoznanie sprawy, ale wyłącznie kontrola wyroku wydanego przez sąd I instancji w ramach zarzutów podniesionych przez apelującego. Innymi słowy mówiąc, apelacja ograniczona wiąże sąd odwoławczy, a zakres jego kompetencji kontrolnych jest zredukowany do tego, co zarzuci w apelacji skarżący. Wprowadzając apelację ograniczoną, ustawodawca jednocześnie określa zarzuty, jakimi może posługiwać się jej autor i zakazuje przytaczania dalszych zarzutów po upływie terminu do wniesienia apelacji – co w polskim porządku prawnym wynika z art. 505⁹ § 11 i 2 k.p.c. (tak w uzasadnieniu uchwały składu 7 sędziów SN z dnia 31 stycznia 2008 r., III CZP 49/07, OSNC Nr 6 z 2008 r., poz. 55). Tym samym w ramach niniejszego uzasadnienia poprzestać należy jedynie na odniesieniu się do zarzutów apelacji, bez dokonywania analizy zgodności zaskarżonego rozstrzygnięcia z prawem w pozostałym zakresie.

Apelujący w przedmiotowej sprawie podniósł jedynie zarzuty naruszenia przepisów postępowania cywilnego. Zarzuty te nie zasługują na uwzględnienie, albowiem wyrok Sądu pierwszej instancji nie narusza prawa.

Zarzuty apelacji sprowadzają się do stanowiska powoda, że nie zostały uzupełnione braki formalne pozwu w przedmiocie wykazania umocowania pełnomocnika wnoszącego pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym w imieniu powoda, a zatem przedmiotowe postępowanie powinno być umorzone.

Analizując stan sprawy w zakresie pełnomocnictw załączonych do akt sprawy przez pełnomocników strony powodowej należy zauważyć, że pełnomocnik powoda wnoszący pozew, to jest r. pr. E. L., w dniu 23 listopada 2016 roku, w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 1066411/16 w elektronicznym postępowaniu upominawczym, którego niniejsze postępowanie stanowi kontynuację, złożyła oświadczenie, że w sprawie o sygn. akt Nc-e 1066411/16 zostało wypowiedziane udzielone jej pełnomocnictwo (k.10 akt). Jednocześnie - w tym samym dniu, oświadczenie o przystąpieniu do sprawy w charakterze pełnomocnika procesowego (k. 10 v. akt) złożyła r. pr. M. K., która następnie pismem z dnia 13 marca 2019 roku, złożyła kolejne oświadczenie (k. 11 akt), z którego wynika, że w związku z ustanowieniem nowego pełnomocnika, z dniem 15 marca 2019 roku przestała być pełnomocnikiem w przedmiotowej sprawie, jednocześnie informując, iż na mocy pełnomocnictwa udzielonego przez A. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Wierzytelności nowym pełnomocnikiem w przedmiotowej sprawie zostaje ustanowiony mec. W. P.. W dniu 19 marca 2019 roku adw. W. P. oświadczył w (...), że przystępuje do sprawy w charakterze pełnomocnika procesowego, wskazując na pełnomocnictwo z dnia 7 marca 2019 roku, które ma charakter pełnomocnictwa procesowego ogólnego, opisuje zakres i charakter pełnomocnictwa zgodnie z art. 89 k.p.c.. Należy podkreślić, że pełnomocnik powoda adw. W. P. na wezwanie Sądu uzupełnił braki w zakresie udzielonego mu pełnomocnictwa, załączając odpis pełnomocnictwa z dnia 7 marca 2019 roku do pisma przewodniego z dnia 30 kwietnia 2021 roku (k. 33 – 44 akt).

Wskazane powyżej czynności procesowe podejmowane przez trzech kolejnych pełnomocników powoda w elektronicznym postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 1066411/16, świadczą, że w toku elektronicznego postępowania upominawczego, w istocie doszło dwukrotnie do skutecznej zmiany pełnomocnika procesowego, przy czym wymaga podkreślenia, że kolejni wstępujący do sprawy pełnomocnicy kontynuowali postępowanie. Niewątpliwie w tej sytuacji uznać należało, że zatwierdzali czynności dokonane w sprawie przez ich poprzedników. Natomiast, jak to zostało już podniesione powyżej, na wezwanie Sądu Rejonowego powód przez swojego aktualnego pełnomocnika przedstawił dokument pełnomocnictwa dla adw. W. P., uprawniający

do podejmowania czynności w imieniu powoda zarówno w elektronicznym postępowaniu upominawczym jak i w postępowaniu prowadzonym w związku z wniesieniem sprzeciwu od nakazu zapłaty przez pozwanego.

Sąd Okręgowy podzielił stanowisko wskazane przez pozwanego w odpowiedzi na apelację, że prawidłowo ustanowiony w sprawie pełnomocnik procesowy ma uprawnienie do potwierdzenia podjętych za stronę przez pełnomocnika uprzednio występującego w sprawie czynności, gdyż żaden przepis Kodeksu postępowania cywilnego nie pozbawia pełnomocnika takiego uprawnienia, wynikającego z udzielonego mu pełnomocnictwa procesowego, podobnie jak żaden przepis tego aktu prawnego nie wymaga, aby potwierdzenia czynności podjętych za stronę przez nieprawidłowo ustanowionego pełnomocnika dokonała strona osobiście, a osoba prawna - przez uprawnione do tego organy (tak: postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 16 maja 2018 r., III PK 90/17, Legalis nr 1828471; postanowienie Sądu Najwyższego Izba Cywilna z dnia 13 lutego 2019 r., wydane w sprawie o sygn. V CSK 354/18, LEX nr 2619359).

Mając na uwadze powyższe, stwierdzić należy, że pismo z dnia 30 kwietnia 2021 roku pełnomocnika powoda adw. W. P., który reprezentował powoda również w elektronicznym postępowaniu upominawczym, prowadzonym pod sygn. akt VI Nc-e 1066411/16, przesłane wraz z załącznikami w postaci odpisu udzielonego mu pełnomocnictwa oraz odpisem z wyciągu z rejestru funduszy inwestycyjnych powoda, niewadliwie mogło zostać potraktowane jako przesłane

w wyniku wezwania Sądu do uzupełnienia braków formalnych pozwu po (...). Ponownego podkreślenia wymaga okoliczność, że r. pr. E. L. była pełnomocnikiem strony w chwili wniesienia pozwu, a ponadto adw. W. P., pismem z dnia 30 kwietnia 2021 roku, zgłaszając się do sprawy (ponownie - bowiem do sprawy był już zgłoszony oświadczeniem złożonym w (...) w dniu 19 marca 2019 roku), wniósł m. in. o podjęcie postępowania w przypadku jego zawieszenia, co, w ocenie Sądu Okręgowego, prawidłowo zostało ocenione przez Sąd pierwszej instancji jako wyraz chęci kontynuowania postępowania,

a nadto stanowiło zatwierdzenie czynności dokonanych w sprawie przez poprzednio ustanowionych pełnomocników.

W tej sytuacji należało uznać, że nietrafnie apelujący zarzucił naruszenie przepisów postępowania: art. 505 (37) k.p.c. w zw. z art. 505(32) k.p.c. w zw. z 89 § 1 k.p.c. w zw. z 68 § 1 k.p.c. oraz art. 316 § 1 k.p.c. w zw. z art. 355 k.p.c. w zw. z art. art. 505(32) § 1 k.p.c. oraz w zw. z art. 505(37)§ 1 k.p.c.

Zatem apelacja powoda jest bezzasadna podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c..